

Nieuwsbrief ERF Updates

Nummer 7, 2022

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2022:495](#) 01-04-2022

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2022:1175](#) 12-04-2022

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2022:2760](#) 12-04-2022

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2022:2767](#) 12-04-2022

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2022:1147](#) 07-04-2022

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2022:2633](#) 05-04-2022

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2022:1006](#) 05-04-2022

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2022:1027](#) 29-03-2022

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2022:968](#) 29-03-2022

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2022:841](#) 22-03-2022

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2022:2169](#) 22-03-2022

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2022:2773](#) 14-04-2022

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2022:3221](#) 07-04-2022

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2022:1000](#) 30-03-2022

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2022:1604](#) 30-03-2022

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2022:1174](#) 28-03-2022

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2022:2563](#) 23-03-2022

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2022:1966](#) 23-03-2022

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2022:2664](#) 23-03-2022

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2022:1238](#) 22-03-2022

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2022:2369](#) 21-03-2022

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2022:2383](#) 17-03-2022

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2022:822](#) 03-03-2022

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2022:2984](#) 02-03-2022

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2022:2381](#) 18-01-2022

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2021:7324](#) 13-08-2021

Antillen

[Gerecht in eerste aanleg van Curaçao, ECLI:NL:OGEAC:2022:56](#) 04-04-2022

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEAA:2022:84](#) 02-02-2022

RECHTSPRAAK

Privatieve vertegenwoordigingsbevoegd van de executeur leidt tot diens niet-ontvankelijkheid ter zake van de door hem krachtens artikel 118 Rv in cassatie opgeroepen erfgenamen.

Erflater is in 2016 overleden. In zijn testament heeft hij zijn zoon onderfd en zijn twee dochters tot erfgenaam benoemd. De echtgenoot van een van de dochters is tot executeur-afwikkelingsbewindvoerder benoemd. De zoon doet een beroep op zijn legitieme portie (art. 4:63 BW) en stelt daarvoor een vordering in tegen de executeur. In dat kader was in geschil of in de overname door de zoon van het bedrijf van vader een gift was besloten van erflater/vader aan hem. In appèl oordeelt het hof dat dit niet het geval was (ECLI:NL:GHDHA:2020:2297, ERF 2020-0287). De executeur gaat in cassatie en heeft naast de onderfd zoon tevens de erfgenamen/dochter opgeroepen (art. 118 Rv) om als partij in de cassatieprocedure te verschijnen. Hierover overweegt de Hoge Raad dat de onderfd zoon na beroep op zijn legitieme portie geen erfgenaam is, terwijl de beide dochters dit wel zijn. Verder heeft de erflater een executeur benoemd die tot taak heeft de schulden van de nalatenschap te voldoen (art. 4:144 BW), waaronder die uit hoofde van de legitieme (art. 4:80 jo. art. 4:7 lid 1 onder g BW). De executeur treedt op als privaat vertegenwoordiger van de erfgenamen (art. 4:145 lid 2 BW) waardoor die erfgenamen niet zelf als zodanig voor de nalatenschap kunnen optreden. De Hoge Raad verklaart de executeur niet-ontvankelijk in zijn cassatieberoep voor zover dit is gericht tegen de beide dochters/erfgenamen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 01-04-2022

ECLI: ECLI:NL:HR:2022:495

Zaaknummer: 20/02791

Rechters: G. de Groot, T.H. Tanja-van den Broek, H.M. Wattendorff, A.E.B. ter Heide en G.C. Makkink

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Twee uitspraken over de vraag of testamentaire beschikkingen wel of niet bedoeld waren voor de gewijzigde omstandigheden op tijdstip overlijden.

In de eerste casus (ECLI:NL:GHARL:2022:2169) benoemt de erflater in 2006 zijn echtgenote X (primair) en broer (subsidiar) tot zijn erfgenaam. Nadat het huwelijk met echtgenote X door echtscheiding eindigt, trouwt erflater in 2009 met Y. Uit dit huwelijk worden twee kinderen geboren. In 2012 heffen erflater en Y bij huwelijkse voorwaarden de tussen hen bestaande wettelijke gemeenschap op. Als erflater in 2017 overlijdt, blijkt dat het in 2006 gemaakte testament zijn laatste uiterste wil was. Wel heeft hij op enig moment tijdens zijn huwelijk met Y een – niet ondertekend – concepttestament gemaakt waarin hij Y en hun kinderen tot erfgenaam benoemt. In geschil is of de erfstelling ten gunste van de broer effect sorteert. Bij de uitleg van het testament hanteert het hof de criteria van artikel 4:46 lid 1 BW. Het hof constateert dat in het testament niet wordt vooruitgelopen op de situatie dat erflater ná scheiding van X zou hertrouwen en kinderen kreeg. Die omstandigheid deed zich voor nádat in 2006 was getesteerd. Voor de stelling dat de erfstelling alleen was bedoeld in geval erflater zou overlijden zonder echtgenoot/kinderen is onvoldoende dat hij aan derden heeft meegedeeld dat hij wilde dat zijn gehele nalatenschap naar Y en hun kinderen zou gaan. Daarvoor was immers een herroeping de geijkte route. Steun voor de uitleg van de broer dat hij enig erfgenaam is, vindt het hof in het feit dat tijdens de mondelinge behandeling namens Y is verklaard dat de erflater niet alleen wist dat hij een testament had, maar ook dat hij dat testament eigenlijk moest herzien. Het hof vernietigt de uitspraak van de rechtbank dat de broer geen rechten kon ontlenen aan het in 2006 gemaakte testament.

In de andere uitlegcasus oordeelt de rechtbank Amsterdam (ECLI:NL:RBAMS:2021:2791) dat de testamentaire beschikking niet bedoeld was voor de inmiddels gewijzigde omstandigheden. Als erflater in 1976 testeert, is hij ongehuwd en kinderloos. Teneinde te voorkomen dat zijn broers van hem zouden erven, stelt hij een testament op met een subsidiaire erfstelling ten gunste van de gedaagde in de onderhavige procedure. Als hij in 2019 overlijdt, is erflater gehuwd met X (eiser) en is de primair in het testament geroepen erfgenaam vooroverleden. De rechtbank vindt dat de omstandigheden in 2019 fundamenteel zijn veranderd ten opzichte

van 1976. Vooraleerst is inmiddels een huwelijk tussen personen van gelijk geslacht nadien wel mogelijk geworden en had erflater in 2019 reeds lange tijd een partner, met wie hij eerst bij notariële akte een samenlevingsovereenkomst had gesloten met daarin een verblijvingsbeding. Later is erflater met diezelfde partner getrouwd in gemeenschap van goederen. Uit deze omstandigheden en uit door erflater afgelegde (schriftelijke) verklaringen blijkt zijn uitdrukkelijke wens en veronderstelling dat indien zijn partner na zijn dood nog in leven zou zijn, deze over al zijn bezittingen zou beschikken. Dit alles brengt de rechter ertoe om aan te nemen dat het de bedoeling van erflater ten tijde van het maken van het testament was dat de testamentaire beschikkingen ten gunste van subsidiaire erfgenaam/gedaagde uitsluitend gold voor de situatie waarin hij niet gehuwd zou zijn. De rechtbank oordeelt dat de erfstelling ten gunste van gedaagde is vervallen en dat gedaagde aan de uiterste wilsbeschikking geen aanspraken kan ontlenen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 22-03-2022

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2022:2169

Zaaknummer: 200.261.203

Rechters: J.H. Lieber, M.H.F. van Vugt en R.E. Brinkman

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Executeur moet ondanks eerder afgelegde verantwoording met akkoordverklaring, opnieuw rekening en verantwoording afleggen.

In december 2017 heeft de executeur rekening en verantwoording afgelegd aan de twee erfgenamen, die daarop hun akkoord hebben gegeven (art. 4:148 en 4:151 BW). Onduidelijk is of daarna ook het beheer van de executeur is geëindigd; zo blijkt dat er nadien nog diverse mutaties zijn opgetreden op een (niet-opgezegde) bankrekening waar de executeur de beschikking over had (gehouden). Thans vordert een van de erfgenamen van de executeur (onder meer) dat deze alsnog rekening en verantwoording aflegt. Artikel 4:151 BW bepaalt niet precies wat er in de rekening en verantwoording moet staan, hetgeen betekent dat de kantonrechter aan de hand van de omstandigheden bepaalt of een afgelegde rekening en verantwoording voldoet. In dat kader stelt de kantonrechter dat het nogmaals en over dezelfde tijdsruimte vragen van rekening en verantwoording mogelijk is, mits niet onredelijk. Bestaande/opkomende onduidelijkheden kunnen reden zijn om een tweede rekening en verantwoording te verlangen. Het akkoord op de eerdere verantwoording doet daar niet aan af. In casu is mede relevant dat door de executeur is nagelaten om met bekwame spoed een boedelbeschrijving op te stellen. De kantonrechter oordeelt dat de executeur opnieuw rekening en verantwoording moet afleggen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 22-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2022:1238

Zaaknummer: 9401183

Rechters: R. Kruisdijk

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Enkel stilzitten en tijdsverloop onvoldoende voor verwerken recht op erfdeel.

In een zaak met een veelheid aan erfrechtelijke geschilpunten bevestigt de rechtbank dat enkel tijdsverloop of enkel stilzitten onvoldoende is om te kunnen aannemen dat een erfgenaam zijn recht op zijn erfdeel heeft verwerkt. Daarvoor zijn bijzondere omstandigheden vereist die bij de andere erfgenamen/wederpartij het gerechtvaardigd vertrouwen wekken dat de erfgenaam zijn aanspraak niet (meer) geldend zal maken. Dan wel dat de erfgenaam hetzij de andere erfgenamen/wederpartij onredelijk in hun positie zouden worden benadeeld ingeval de erfgenaam zijn aanspraak alsnog geldend zou maken. In casu blijkt niet van dergelijke omstandigheden. Sterker nog, uit de zuivere aanvaarding door de erfgenaam van diens erfdeel blijkt veeleer dat juist geen afstand is gedaan. De rechtbank wijst het beroep op verval van erfdeel/erfgenaamschap door rechtsverwerking af.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 23-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2022:2664

Zaaknummer: C/09/595744 / HA ZA 20-659

Rechters: P. Dondorp

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Na het overlijden van de rechthebbende moet de bewindvoerder rekening en verantwoording afleggen aan de erfgenamen of de executeur.

Ter zake van de overledene was een meerderjarigenbewind ingesteld (art. 1:431 e.v. BW). Uit het samenstel van artikel 1:445 lid 5 BW jo. artikel 1:373 lid 1 BW jo. artikel 1:374 lid 1 en 1:373 lid 1 BW alsmede artikel 1:374 lid 2 BW volgt dat in geval van een meerderjarigenbewind, de bewindvoerder na het overlijden van de rechthebbende ten overstaan van de kantonrechter verantwoording dient af te leggen aan de erfgenamen of de executeur. Als de verantwoording wordt afgelegd aan de executeur en deze goedkeuring verleent, neemt de kantonrechter daar in beginsel genoegen mee. De feiten en omstandigheden in deze zaak (executeur is wegens wanbeheer ontslagen als erflaatsters bewindvoerder) zijn aanleiding voor de kantonrechter om rekening en verantwoording te laten plaatsvinden aan de erfgenamen. Het feit dat ook de verantwoording aan de executeur ten overstaan van de kantonrechter plaatsvindt, maakt dit niet anders.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 03-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2022:822

Zaaknummer: 9691052

Rechters: P.A.M. Penders

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Artikel 4:192 lid 2 BW. Kantonrechter stelt erfgenamen een termijn voor het aanvaarden of verwerpen van de nalatenschap.

X wendt zich tot de kantonrechter met het verzoek om een termijn te stellen (art. 4:192 lid 2 BW) waarbinnen de erfgenamen zich moeten uitspreken over het beneficiair aanvaarden dan wel verwerpen van erflaters nalatenschap (art. 4:190 BW). X is op grond van erflaters testament de vruchtgebruikster van de woning van erflater. Die woning is door erflater aan de erfgenamen toebedeeld. De erfgenamen geven aan in overleg te willen treden met X en verzoeken de kantonrechter de termijn op zes maanden te stellen. De kantonrechter overweegt dat X voldoende grond heeft voor het verzoek tot het stellen van de termijn, dat niet blijkt van feiten op grond waarvan dit verzoek niet zou moeten worden ingewilligd en stelt de gevraagde termijn op één maand.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 18-01-2022

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2022:2381

Zaaknummer: 9268725 / EJ VERZ 21-187

Rechters: J.S. Reid

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Niet de kantonrechter, maar de rechtbank is bevoegd ter zake van de vordering vaststellen legitieme portie.

Anders dan in het verzoekschrift staat vermeld, gaat het verzoekers niet om het (onder ede) horen van de executeur (vermoedelijk betreft het hier een verzoek krachtens art. 4:78 lid 2 BW), maar om een vordering tot het vaststellen van de legitieme portie van verzoekers. Dit laatste behoort echter niet tot de competentie van de kantonrechter, maar van de rechtbank.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 17-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2022:2383

Zaaknummer: 9411584 / EJ VERZ 21-281

Rechters: M.C. van Rijn

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Geheimhoudingsplicht notaris. Erfgenamen krijgen recht op inzage herroepen testament.

Teneinde te kunnen bepalen of het zinvol is om op grond van haar feitelijke wilsonbekwaamheid (art. 4:55 jo. 3:33 BW) de rechtsgeldigheid van het laatste testament van erflaatster X aan te vechten, is de voorzieningenrechter gevraagd om de notaris te bevelen tot het overleggen aan eisers van de testamenten van erflaatster uit 2003, 2016 en 2018. Hun belang – zo eisers – schuilt in het feit dat het aanvechten van het laatste testament geen zin heeft als uit de herroepen testamenten blijkt dat zij ook in die testamenten geen erfgenaam van erflaatster zijn. Onder verwijzing naar Asser/Perrick 4 2021/424 oordeelt de rechtbank dat het belang van de verzoekers bij afgifte van de laatste twee testamenten dermate zwaarder is dan het belang bij vertrouwelijkheid (art. 49 Wna) daarvan dat de notaris deze testamenten, voor zover de eisers daarin niet zijn uitgesloten als erfgenamen, aan hen moet verschaffen. Daarvoor is mede bepalend dat vooralsnog voldoende aanknopingspunten aanwezig zijn waaruit kan worden geconcludeerd dat een beroep op nietigheid van het testament kans van slagen zou kunnen hebben.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 28-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2022:1174

Zaaknummer: C/01/379661 / KG ZA 22-99

Rechters: E. Loesberg

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Toetreding erflaatster tot vennootschap was in aanmerking te nemen gift aan medevennoot.

In het kader van een geschil over de omvang van de legitieme portie oordeelt de rechtbank dat in de toetreding van de 77 jaar oude moeder tot een vennootschap een gift aan de medevennoot is gelegen (art. 4:65 BW jo. 4:67 BW). Voor dit oordeel is medebepalend dat moeder nimmer in de door de vennootschap gedreven onderneming heeft gewerkt, zij geen vergoeding kreeg voor haar inbreng en dat inbreng en winstaandeel niet tot elkaar in verhouding stonden. Daarmee staat vast dat de toetreding van moeder in het belang van de vennoot/gedaagde was. Door de toetreding van moeder als een gift te zien en deze mee te nemen bij het bepalen van de legitimaire massa, wordt – zo de rechtbank – recht gedaan aan eiser.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 23-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2022:1966

Zaaknummer: 594859

Rechters: C. van Steenderen-Koornneef

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Rechter benoemt geen vereffenaar omdat overledene zijn laatste gewone verblijfplaats buiten Nederland had.

Na veertig jaar in Spanje te hebben gewoond, wordt A in 2012 op gezondheidsgronden naar Nederland overgebracht waar hij in mei 2014 overlijdt. Als erfgenamen laat hij zijn dochters A en B achter. Ter zake van de nalatenschap ontstaan tussen A en B diverse onenigheden en zijn meerdere procedures gevoerd zonder dat dit heeft geleid tot de afwikkeling van de nalatenschap. In eerste aanleg verzoekt A de rechtbank om een vereffenaar te benoemen. De rechtbank wijst dit verzoek af. In hoger beroep verenigt het hof zich met het oordeel van de rechtbank dat de laatste gewone verblijfplaats van A zich in Spanje bevond. Omdat A in 2014 is overleden, is het overgangsrecht van artikel 10:152 BW van toepassing. Op grond daarvan geldt in casu artikel 10:149 lid 1 BW. Krachtens die bepaling wordt de vereffening van een nalatenschap door het Nederlandse recht beheerst, als de overledene zijn laatste gewone verblijfplaats in Nederland had. Mitsdien is de benoeming van een vereffenaar naar Nederlands recht niet mogelijk. Het hof bekrachtigt de bestreden beschikking.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 05-04-2022

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2022:1006

Zaaknummer: 200.287.626/01

Rechters: A.R. Sturhoofd, H.A. van den Berg en J. Jonkers

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Executeur schadeplichtig wegens het niet afgeven van gelegateerde en thans niet meer aanwezig zijnde goederen.

In zijn testament heeft erflater zijn zoon X tot enig erfgenaam en executeur benoemd. Aan Y, met wie hij een affectieve relatie had, is een legaat toegekend van diverse roerende zaken die zich in de door erflater (alleen) bewoonde woning bevonden. Kort en goed stelt Y dat executeur X – ook na daartoe strekkende sommatie – heeft nagelaten de gelegateerde goederen (waarvan vaststaat dat deze niet meer allemaal aanwezig/voorhanden zijn) aan haar af te geven en dat X deswege aan haar een schadevergoeding moet betalen. De rechtbank overweegt dat het de taak van X als executeur was om het legaat aan Y uit te keren (art. 4:7 lid 1 onder h jo. 4:144 lid 1 BW). Vast staat dat hij dit niet (volledig) heeft gedaan. Los van de vraag of dit daadwerkelijk het geval is, miskent X met zijn stelling – zo de rechtbank – dat Y ruimschoots in de gelegenheid is geweest om goederen uit de woning op te halen, dat de primaire verantwoordelijkheid om de gelegateerde goederen af te geven, bij hem, X, ligt. Dat X niet weet waar alle gelegateerde goederen zijn gebleven, wijt de rechtbank mede aan het feit dat X heeft nagelaten om binnen de daartoe door de erflater gestelde termijn (art. 4:146 lid 2 BW) een boedelbeschrijving op te maken. De rechtbank wijst de gevorderde schadevergoeding toe.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 02-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2022:2984

Zaaknummer: 9502936 CV EXPL 21-7093

Rechters: J.J. Dijk

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzuim om een goed op te nemen in eerste verantwoording, leidt niet tot verbeurdverklaring als bedoeld in artikel 3:194 lid 2 BW.

Erflater laat zijn beide dochters en zoon als enig erfgenamen achter. De zoon is tot executeur benoemd. In een zaak die meerdere aspecten kent, verwijten de dochters de zoon onder meer dat hij opzettelijk tot de nalatenschap behorende goederen heeft verzwegen, zoek gemaakt, verborgen gehouden. Hij heeft dit gedaan door in een eerste versie van de door hem opgestelde rekening en verantwoording geen opgave te doen van een geldlening van de overledene aan (het bedrijf van) de zoon (en in verband daarmee in 2013 verrichte rentebetalingen). Dit betekent – zo de dochters – dat de zoon zijn aandeel in de tot de nalatenschap behorende vordering op hem (zijn bedrijf) heeft verbeurd, artikel 3:194 lid 2 BW. De rechtbank volgt de dochters hierin niet. Redengevend daarvoor zijn de hoge eisen die worden gesteld aan opzet die is vereist in artikel 3:194 lid 2 BW. Het enkele feit dat de lening en rentebetaling in de eerste verantwoording ontbreken, is onvoldoende om tot opzettelijke verzwijging te kunnen constateren. Ook hetgeen de dochters verder ter onderbouwing aandragen, is daarvoor onvoldoende. De rechtbank overweegt dat gelet op artikel 150 Rv de stelplicht en de bewijslast ter zake van het opzetvereiste, berusten bij de dochters. De dochters hebben in de ogen van de rechtbank niet voldaan aan hun stelplicht; reden waarom niet wordt toegekomen aan bewijslevering. De rechtbank verwerpt het beroep op artikel 3:194 lid 2 BW.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 23-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2022:2563

Zaaknummer: C/10/616071 / HA ZA 21-300

Rechters: C. van Steenderen-Koornneef

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Hoewel zij daartoe ruimschoots gelegenheid hebben gehad, krijgen eisers de kans om de plaatsvervullende kinderen van de onwaardige erfgenaam in de procedure te betrekken.

X heeft haar zoon A tot enig erfgenaam benoemd. Omdat A onherroepelijk is veroordeeld voor de moord op X, stelt de rechtbank vast dat A onwaardig is in haar nalatenschap (art. 4:3 BW). Als gevolg hiervan komen de kinderen van A op als plaatsvervullers. De twee andere kinderen van A vechten de geldigheid van het testament aan. De rechtbank overweegt dat de broers in deze procedure niet de onwaardige A hadden moeten betrekken, maar diens plaatsvervullende kinderen. De rechtbank geeft aan dat de broers ruimschoots de tijd hebben gehad om de kinderen van A in de procedure te betrekken (A is 2020 veroordeeld en in afwachting van de uitkomst daarvan is de onderhavige procedure in 2017 aangehouden). Desalniettemin krijgen de broers de gelegenheid om de kinderen van A in de procedure te betrekken.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 30-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2022:1604

Zaaknummer: C/13/700839 / HA ZA 21-378

Rechters: R.H.C. van Harmelen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Rechtskeuze in het testament voor Engels recht is ongeldig, welk recht is van toepassing volgens de Europese Erfrechtverordening?

In een complexe internationale casus oordeelt het hof over de rechtskeuze voor Engels recht van een in 2017 in Engeland overleden Nederlandse erflater. Erflater heeft tot eind 2012 in Nederland gewoond en in 2016 bij Engels testament over zijn nalatenschap beschikt. In eerste aanleg heeft de rechtbank voor recht verklaard dat op de afwikkeling en vererving Nederlands recht van toepassing is en dat X [geïntimeerde in appèl en onterfd kind van erflater] recht heeft op een legitieme portie. In appèl is in geschil of inderdaad Nederlands dan wel Engels erfrecht van toepassing is. In een uitvoerig vonnis oordeelt het hof dat geen sprake was van een rechtsgeldige keuze voor Engels recht. Krachtens artikel 22 lid 1 Erfrechtverordening kan een testateur/erflater met uitsluitend de Nederlandse nationaliteit enkel voor toepassing van Nederlands recht kiezen. Volgens het hof bevond de laatste gewone verblijfplaats van erflater zich in Engeland (art. 21 Erfrechtverordening) en leidt dat ertoe dat krachtens de renvoiregeling van artikel 34 Erfrechtverordening aan de hand van de Engelse verwijzingsregels moet worden bekeken welk recht van toepassing is. Het hof komt na bestudering van het Engelse recht tot de conclusie dat vanwege de beperkte werking van het Engelse erfrechtelijke rechtsregime een rechtskeuze in een testament naar Engels recht met name tot gevolg heeft dat ten aanzien van de uitleg van hetgeen de testateur in het testament heeft beoogd te regelen, het Engelse recht maatgevend is. Aangezien dit er mede toe leidt dat op registergoederen (alsmede daarop betrekking hebbende rechten als huur- en pachtrechten) die zich niet binnen het Engelse rechtsgebied bevinden, het recht van toepassing is waar het goed zich bevindt, én erflater registergoederen in Nederland bezat, zou volgens het hof de conclusie kunnen zijn dat op de gehele vererving van deze registergoederen – dus ook op de afwikkeling – Nederlands recht van toepassing is. Dit terwijl ten aanzien van de vererving (en afwikkeling) van de roerende zaken en certificaten/aandelen en banktegoeden van de nalatenschap in plaats van materieel Nederlands erfrecht het Engels erfrecht van toepassing zou kunnen zijn. Althans indien naar Engels recht sprake is van een ‘domicile of choice’. Het hof geeft partijen de gelegenheid zich hierover uit te laten, en houdt de zaak aan.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 22-03-2022

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2022:841

Zaaknummer: 200.261.420/01

Rechters: A.R. Sturhoofd, H.A. van den Berg en C.M.J. Peters

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Hoewel testatrice nog leeft, hebben versterferfgenamen belang bij de beoordeling van een klacht tegen een notaris dat door deze een onredelijk benadelend testament/niet-wettelijk legaat is opgesteld.

Klagers stellen dat de notaris geen legaat had mogen opnemen in het testament van goederen waarvan deze wist dat die goederen niet in eigendom (maar slechts in vruchtgebruik) toebehoorden aan de testatrice. Door dit 'niet-wettelijk' legaat op te nemen, zijn de versterferfgenamen benadeeld. Tevens zou de notaris haar zorgplicht (er waren – zo de klagers – indicaties van ouderenmishandeling) jegens moeder als testatrice hebben verzaakt door een legaat van bankafschriften en de herroeping van een eerdere executeursbenoeming op te nemen in het testament. Hoewel de testatrice nog in leven is, oordeelt het hof dat klagers als de (wettelijke) versterferfgenamen van de testatrice belang hebben bij hun klacht. Daarvoor is mede bepalend dat klagers ook zijn benoemd als bewindvoerders over het vermogen van de testatrice en als haar mentoren.

Vervolgens wijst het hof alle klachten af. Niet voldoende is onderbouwd waarom het legaat niet geldig zou zijn (het hof verwijst daarbij naar de regeling van art. 4:49 BW), en waarom geen bankafschriften zouden kunnen worden gelegateerd. Dat testatrice een en ander heeft gewild, is getoetst door de notaris. Klagers hebben ook nagelaten om inzichtelijk te maken welke aanknopingspunten de notaris had om vast te stellen dat sprake was van ouderenmishandeling. De herroepen executeursbenoeming en het bankafschriftenlegaat leiden niet zonder meer tot de conclusie dat de testatrice werd beïnvloed of financieel werd misbruikt.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 29-03-2022

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2022:968

Zaaknummer: 200.301.643/01

Rechters: J.W.M. Tromp, J.H. Lieber en J.L.G.M. Mertens

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Tussen erfgenamen was sprake van onvoorwaardelijke overeenstemming over verkoop nalatenschapsgoed. Erfgenaam slaagt niet in bewijs dat geen gebruiksvergoeding was verschuldigd. Ook beroep op dwaling afgewezen.

In de afwikkeling van de nalatenschappen van hun overleden vader en moeder zijn tussen partijen diverse geschilpunten ontstaan en procedures gevoerd. In dat kader zijn schikkingsafspraken gemaakt die onder meer tijdens een kortgedingprocedure zijn bevestigd. Bij die gelegenheid is eveneens bevestigd dat sprake was van een (bereikte) overeenkomst waarvan de verkoop van een perceel grond deel uitmaakt. De voorzieningenrechter heeft een en ander (destijds) ook zo overgenomen in diens uitspraak. In de onderhavige appèlprocedure betwist appellant dat sprake was van onvoorwaardelijke overeenstemming. Appellant stelt dat hij een voorbehoud had gemaakt ter zake van een door hem verschuldigde vergoeding voor het gebruik van het betreffende perceel grond. Het hof volgt appellant hierin niet omdat hij onvoldoende heeft onderbouwd dat hij tijdens leven met zijn ouders de regeling (art. 3:169 BW) zou hebben getroffen dat voor dat gebruik geen vergoeding was verschuldigd. Verder oordeelt het hof dat diens advocaat namens appellant akkoord is gegaan met de afspraak tot verkoop van het perceel en dat artikel 3:199 BW een beroep op dwaling uitsluit.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 12-04-2022

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2022:2767

Zaaknummer: 200.285.493

Rechters: J.H. Lieber, R. Prakke-Nieuwenhuizen en M.L. van der Bel

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Vernietiging testament dat op basis van onjuiste beweegredenen is gemaakt.

In de veronderstelling dat zij door haar zoon is benadeeld bij de afwikkeling van de nalatenschap van haar overleden echtgenote, benoemt moeder haar dochter tot enig erfgenaam en onterft daarmee impliciet haar zoon. Ter toelichting van een en ander wordt een bijlage aan het testament gehecht. De rechtbank wijst in eerste aanleg de na het overlijden van moeder door de zoon gevorderde vernietiging van het testament af. In appèl constateert het hof dat de door moeder veronderstelde benadeling zich niet heeft voorgedaan. Hieraan verbindt het hof de conclusie dat de veronderstellingen van de erflaterster ten tijde van het opmaken van haar testament onjuist zijn geweest. De stelling van de zoon dat moeder hem niet zou hebben onterfd als zij van de onjuistheid van haar veronderstelling kennis had gedragen, wordt door de dochter niet, althans onvoldoende, betwist. Daarmee is voldaan aan artikel 4:43 lid 2 BW en wordt het testament voor zover het de erfstelling betreft, vernietigd.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 12-04-2022

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2022:2760

Zaaknummer: 200.279.983

Rechters: M.H.H.A. Moes, J.H. Lieber en R.E. Brinkman

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Oplopende vereffeningskosten zijn geen onverwachte schuld als bedoeld in artikel 4:194a BW.

Erflaatster is in 2015 overleden. De nalatenschap is door een aantal erfgenamen zuiver, en door enkele andere beneficiair aanvaard. In 2017 is een vereffenaar benoemd (art. 4:204 BW). Op 7 juli 2021 is de vereffening bij beschikking opgeheven. In december 2021 schrijft de vereffenaar dat hij de vereffeningskosten voor zover deze niet uit de nalatenschap kunnen worden voldaan, ten laste van de zuiver aanvaard hebbende erfgenamen brengt (art. 4:209 lid 2 BW). Thans wordt de kantonrechter door de erfgenamen die zuiver hebben aanvaard, verzocht om alsnog beneficiair te mogen aanvaarden (art. 4:194a BW). Zij verzoeken tevens om de hoogte van de vereffeningskosten (naar beneden) bij te stellen. Dit laatste verzoek is niet (meer) toewijsbaar aangezien aanpassing van de kosten bij de opheffing van de vereffening had moeten gebeuren. Dat destijds bij de opheffing is verzuimd om de erfgenamen op te roepen en te horen is weliswaar een fout van de rechtbank, maar die fout kan in de onderhavige procedure niet worden hersteld. Onder verwijzing naar de parlementaire stukken ter zake concludeert de kantonrechter bovendien dat de vereffeningskosten niet als een onverwachte schuld als bedoeld in artikel 4:194a BW gezien kunnen worden.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 14-04-2022

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2022:2773

Zaaknummer: 9599219

Rechters: M. Fiege

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzoek tot opheffing conservatoir beslag op Belgisch en Nederlands vermogen. Bevoegdheid Nederlandse rechter.

In een beslagzaak met internationale aspecten bevestigt het hof het oordeel in kort geding (ECLI:NL:RBLIM:2021:6695, ERF 2021-0275) dat het beslag dat door de overleden levenspartner van erflater was gelegd op erflaters bankrekeningen in Nederland moet worden opgeheven en dat de Nederlandse rechter onbevoegd was om te oordelen over het beslag op het vermogen van erflater in België. Ook in beroep slaagt de levenspartner niet in onderbouwing van de stelling dat erflater ten tijde van het opstellen van diens testament niet compos mentis was. Daarvoor is volgens het hof onvoldoende het enkele gegeven dat de verstandhouding tussen erflater en de (uiteindelijke) erfgenamen reeds lange tijd slecht was (zo de levenspartner) en het daarom onaannemelijk was dat erflater hen tot zijn erfgenamen zou hebben willen benoemen. Volgens het hof is irrelevant welke motieven erflater voor die keuze gehad kan hebben, aangezien die motieven immers niet duiden op een keuze onder invloed van een geestelijke stoornis. Het hof bekrachtigt het vonnis in kort geding.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 29-03-2022

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2022:1027

Zaaknummer: 200.300.450_01

Rechters: P.W.A. van Geloven, J. van der Steenhoven en B.A. Meulenbroek

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Artikel 3:196 BW speelt niet bij een krachtens artikel 3:185 BW door de rechter vastgestelde verdeling. Het eveneens verzochte (verlof tot het leggen van) conservatoir beslag dient tot blokkade van een uitvoerbaar vonnis en wordt derhalve afgewezen.

In kort geding is het verzoek van Y (eiser in eerste aanleg, appellant in onderhavige procedure) afgewezen om conservatoir derdenbeslag te mogen leggen (art. 700 e.v. jo. 725-727 Rv) op het feitelijk aandeel van X in de eigendom van een woning waartoe eiser en X als erfgenamen zijn gerechtigd. Volgens de voorzieningenrechter zou het beslag leiden tot een executieblokkade van een bij voorraad uitvoerbaar verklaard vonnis (en wel het vonnis waarbij de rechtbank o.m. de verdeling van die woning heeft vastgesteld door deze aan X toe te delen en aan eiser een bedrag wegens overbedeling moet worden voldaan). Het hof onderschrijft dit oordeel van de voorzieningenrechter. Ter zake van het door Y aangegeven voornemen om een nieuwe bodemprocedure tegen X te willen starten met als doel de vernietiging (art. 3:196 BW) van de door de rechtbank gemaakte verdeling overweegt het hof zo'n procedure niet anders te kunnen zien dan als een (verkapt) rechtsmiddel tegen een (verstek)vonnis. Los van dit argument tegen het verzochte verlof, kan – zo het hof – artikel 3:196 BW niet spelen bij een door de rechter vastgestelde verdeling. Zo de rechter al een verkeerde waarde zou hebben gehanteerd (een verdeling waarbij art. 3:185 BW de rechter veel vrijheid biedt), staan daar rechtsmiddelen – zoals verzet, hoger beroep, cassatie(beroep) of herziening – tegen open (ECLI:NL:GHSGR:2011:BU1429). Het hof bekrachtigt de beschikking waarvan Y in beroep is gegaan.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 07-04-2022

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2022:1147

Zaaknummer: 200.307.420_01

Rechters: R.R.M. de Moor, J.W. van Rijkom en R.L.G. Kraaijvanger

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Het oordeel of een executele is geëindigd, is niet aan een ‘nur-legitimaris’.

Moeder is in 2015 overleden. Zij laat haar twee kinderen A en B achter. A, die tot enig erfgenaam en executeur is benoemd, heeft de executeursbenoeming en nalatenschap (zuiver) aanvaard. B heeft een beroep gedaan op zijn legitieme portie. In eerste aanleg start A een procedure die – vereenvoudigd weergegeven – draait om de vaststelling van de omvang van de nalatenschap. In reconventie vordert B inzage ex artikel 4:78 BW. In de onderhavige appèlprocedure voert B aan dat A niet-ontvankelijk verklaard had moeten worden, nu A de procedure als erfgenaam en niet in zijn hoedanigheid van executeur heeft gevoerd (art. 4:145 BW). Het hof wijst deze stelling af omdat het niet aan een legitimaris (die niet tevens erfgenaam is) is om vast te stellen of en zo ja wanneer de executele is beëindigd. Bovendien is A niet alleen executeur maar ook enig erfgenaam en was hij daarmee in een van beide hoedanigheden bevoegd tot de procedure.

Ook uit toewijzing van zijn vordering in reconventie tot inzage in alle bescheiden, kan niet worden afgeleid of de executele is geëindigd. B kan immers als legitimaris weliswaar aanspraak maken op inzage en afschrift van alle bescheiden die hij voor de berekening van zijn legitieme portie behoeft (art. 4:78 BW), maar B heeft die aanspraak krachtens artikel 4:78 BW jegens de executeur en/of erfgenamen, in casu dus (hoe dan ook) A. Toewijzing in eerste aanleg van de op artikel 4:78 BW gebaseerde vordering impliceert dan ook geen vaststelling over het al dan niet beëindigd zijn van de executele en het beheer van de executeur.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 12-04-2022

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2022:1175

Zaaknummer: 200.279.177_01

Rechters: L.S. Frakes, J. van der Steenhoven en B.A. Meulenbroek

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Nalatenschapswoning hoeft niet te worden ontruimd nu niet is onderbouwd dat de woning inderdaad tot de nalatenschap behoort.

Q stelt dat de door R bewoonde woning tot een nalatenschap behoort waartoe Q en R zijn gerechtigd, en vordert in kort geding ontruiming door R van die woning. Q onderbouwt niet met stukken dat de woning tot de nog onverdeelde nalatenschap behoort. Zeker nu er nog meer deelgenoten in de onverdeelde gemeenschap zijn, had dit wel op haar weg gelegen. Los daarvan blijkt – zo het Gerecht – ook niet van spoedeisend belang. Zo daar wel sprake van was, zou de vordering van Q zijn gestrand op artikel 3:171 BWA nu de vordering van Q niet tegen een derde, maar een deelgenoot is ingesteld. Kortom, de geëigende weg voor Q om haar doel te bereiken is een verdelingsprocedure. De vordering van Q om R te veroordelen tot het betalen aan haar van een gebruikersvergoeding wordt eveneens afgewezen. Indien en voor zover die vergoeding verschuldigd zou zijn, dient deze te worden betaald aan de gemeenschap en niet aan Q.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 02-02-2022

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2022:84

Zaaknummer: AUA202103739

Rechters: A.H.M. van de Leur

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Schenking en volmachtverlening worden na overlijden vernietigd wegens feitelijke wilsonbekwaamheid.

In 2009 heeft haar huisarts verklaard dat X aan dementie lijdt, maar dat die dementie niet zodanig is dat zij geen belangrijke beslissingen meer kan nemen. In februari 2010 verleent X een volmacht aan kleindochter Y om haar financiële belangen te behartigen. In augustus 2010 schenkt X een perceel grond met woning aan Y. Ook wordt een nieuw testament gemaakt waarin de drie kinderen van X tot erfgenaam worden benoemd. In oktober 2010 rapporteren psychiaters over de geestelijke toestand van X en op 26 november 2010 wordt X op verzoek van haar kinderen onder curatele gesteld. Voordien zijn opnames gedaan van een bankboekje als gevolg waarvan daar geen noemenswaardig saldo meer op staat. In november 2011 overlijdt X. In die maand krijgt een van de kinderen verlof om conservatoir beslag te leggen op de aan Y overgedragen woning. In 2016 wordt een klacht gegrond verklaard tegen de notaris omdat deze in 2010 te lichtvaardig heeft aangenomen dat X feitelijk wilsbekwaam was. Uit de in geding gebrachte stukken, waaronder de rapportages van de psychiaters, trekt het Gerecht de conclusie dat X ten tijde van de volmachtverlening en schenking feitelijk wilsonbekwaam was. De vordering tot vernietiging (art. 3:34 BW) van zowel de volmacht als de schenking wordt toegewezen. Kleindochter Y wordt veroordeeld tot terugbetaling van de opgenomen gelden en het verlenen van medewerking aan (wijziging van) de tenaamstelling van de woning ten name van de oorspronkelijke eigenaren.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Datum uitspraak: 04-04-2022

ECLI: ECLI:NL:OGEAC:2022:56

Zaaknummer: CUR201200131

Rechters: S.M. Christiaan

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Geen verplichting tot inbreng in haar nalatenschap van schenkingen waarmee moeder bewust twee kinderen bevoordeelde boven een derde kind.

Moeder overlijdt en laat haar kinderen A, B en C achter als erfgenamen. In een zaak met diverse geschilpunten overweegt de rechtbank dat moeder duidelijk heeft gemaakt dat en waarom zij tegen het eind van haar leven enkel nog maar aan twee van haar drie kinderen (A en C) schenkingen heeft gedaan. Anders dan kind B stelt, is ook verder geen sprake van onrechtmatige onttrekkingen (door A en/of C) aan het vermogen van moeder. Sterker nog, de bedoelde onttrekkingen/overboekingen liggen in de lijn met de handelwijze van moeder om A en C te bevoordelen boven B en haar wil om de bedoelde bedragen te schenken. Ook was van misbruik van omstandigheden – zo de rechtbank – geen sprake. De rechtbank volgt B niet in haar betoog dat omdat het testament van moeder dateert van voor 2003 en daarin geen vrijstelling van inbreng was opgenomen, de schenkingen door moeder gedaan aan A en C door hen moeten worden ingebracht bij de verdeling van de nalatenschap. De rechtbank stelt dat omdat de nalatenschap is opgevalen onder nieuw erfrecht het antwoord op de vraag of schenkingen moeten ingebracht, wordt beoordeeld aan de hand van artikel 4:229 e.v. BW. Vervolgens stelt de rechtbank de verdeling van de nalatenschap vast.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 30-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2022:1000

Zaaknummer: C/08/269963 / HA ZA 21-342 en C/08/270173 / HA ZA 21-352

Rechters: A.M.S. Kuipers

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Vallen gelegateerde aandelen in een bv onder de algemene statutaire aanbiederingsregeling? Het hof legt de statutaire regelingen uit.

In de statuten van een bv staat zowel een ‘algemene’ blokkeringsaanbiederingsregeling als een bijzondere aanbiederingsplicht. Krachtens de ‘algemene’ blokkeringsregeling moet een aandeelhouder bij het voornemen tot vervreemding (aan een ander dan een bloedverwant in rechte neerdalende linie) de aandelen aanbieden aan de overige aandeelhouders. In de andere statutaire bepaling is een bijzondere aanbiederingsplicht aan de overige aandeelhouders opgenomen die o.m. werkt bij het overlijden van een aandeelhouder. Onderdeel van deze regeling is een uitzondering die – in de woorden van het hof – speelt als door het overlijden van een aandeelhouder, de afstammelingen in de rechte lijn van de in 1982 overleden (grootvader) X rechten kunnen doen gelden op de aandelen. In geschil is of de door erfflater aan zijn neef Y gelegateerde aandelen conform de algemene regeling moeten worden aangeboden aan de overige aandeelhouders, dan wel of dit niet nodig is nu de in de bijzondere aanbiederingsplicht geformuleerde uitzondering zich voordoet. Het hof legt de statutaire regelingen uit en volgt de overige aandeelhouders niet in de door hen voorgestane uitleg dat de uitzondering in de bijzondere aanbiederingsplicht slechts geldt bij een verkrijging krachtens algemene titel. Het hof meent dat de bijzondere aanbiederingsplicht een species is van de algemene blokkeringsregeling en dat aan deze laatste slechts betekenis toekomt voor zover dat in de bijzondere aanbiederingsregeling is bepaald. Nu niet in geschil is dat door het overlijden van de aandeelhouder een afstammeling in de rechte lijn van X rechten kan doen gelden op de aandelen, staat vast dat niet wordt toegekomen aan de ‘algemene’ blokkeringsregeling en dat de executeur gehouden is om het legaat uit te voeren.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 05-04-2022

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2022:2633

Zaaknummer: 200.298.566/01

Rechters: G. van Rijssen, J.E. Wichers en P.S. Bakker

Advocaten: J.W. de Groot, S. de Kock van Leeuwen, A. Schennink, L. Veth, R.G.J. de Haan en S.J. van Calker

Wetsartikelen: 2:195 BW en 2:192 lid 1 aanhef en onder c BW

RECHTSPRAAK

Testamentair aangewezen voogd is ondanks na het overlijden van de ouder aan de rechtbank gestuurde ‘aanvaardingsbrief’ nog niet in functie. Op diens verzoek belast de rechtbank vervolgens de andere ouder met het gezag.

In haar testament heeft de alleen met het gezag over haar minderjarige dochter (A) belaste X, haar zus Y tot voogd benoemd (art. 1:292 BW). Na het overlijden van X verzoekt zowel vader Z als zus Y om met het gezag over A te worden belast. De rechtbank constateert dat zus Y weliswaar per brief aan de rechtbank kenbaar heeft gemaakt de voogdij te willen aanvaarden, maar dat de in artikel 1:280 onder a BW bedoelde verklaring nog niet is afgelegd. Daaraan verbindt de rechtbank de conclusie dat Y nog niet met de voogdij is belast en dat niet artikel 1:253h BW, maar artikel 1:253g BW en de daarin opgenomen voorkeur van de wetgever voor de andere ouder als gezagsdrager in casu van toepassing is. Nu niet is gebleken dat het belang van de minderjarige zich hiertegen verzet, wijst de rechtbank het verzoek van vader toe en belast hem met het gezag.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 07-04-2022

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2022:3221

Zaaknummer: C/09/625419 / FA RK 22-1016

Rechters: L. Koper

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Na in een tussenbeschikking gevraagde en verkregen nadere toelichting, volgt de kantonrechter de vereffenaar niet bij de door deze gehanteerde ervaringsfactoren bij de berekening van het loon voor door diens medewerkers verrichte vereffeningswerkzaamheden.

De door de rechtbank benoemde vereffenaar vraagt de rechter om diens loon vast te stellen (art. 4:206 lid 3 BW). De kantonrechter overweegt dat zonder nadere toelichting niet inzichtelijk is waarom de medewerkers van de vereffenaar in aanmerking komen voor de daarbij door de vereffenaar gehanteerde ervaringsfactoren (Recofa-richtlijnen). In een tussenbeschikking (ECLI:NL:RBGEL:2021:7324) biedt de kantonrechter de vereffenaar daartoe de gelegenheid. In de eindbeschikking (ECLI:NL:RBGEL:2022:1729) oordeelt de kantonrechter dat de vereffenaar niet is geslaagd in een afdoende onderbouwing van de gehanteerde ervaringsfactoren. De door deze gehanteerde redenering is tegenstrijdig omdat de vereffenaar verklaart nu net met het oog op het lagere tarief 'eenvoudig' werk door medewerkers te laten uitvoeren, maar daar vervolgens dan toch een hoger tarief voor vraagt dan waar die medewerkers volgens de Recofa-richtlijnen aanspraak op kunnen maken. De kantonrechter stelt vervolgens het (mindere) loon vast.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 13-08-2021

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2021:7324

Zaaknummer: 9332208

Rechters: M.J.H. Schuurman

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzoek voorlopige getuigenverhoor met als doel te achterhalen of overledene andere dan gevonden testamenten heeft opgesteld, toegewezen.

Na het kort opeenvolgende overlijden in augustus 2021 van beide ouders van (verzoekster) Y ontstaat onduidelijkheid of de overledenen anders dan bij in 1978 verleden testament over hun nalatenschap hebben beschikt. Stukken die kort voor het overlijden in de woning van de overledenen zijn gevonden alsmede per 'whatsapp' gedeelde concepttestamenten brengen verzoekster tot de veronderstelling dat overledenen ná 1978 hebben getesteed. Omdat de andersluidende mededeling van het CTR en het notariskantoor dat in 2003 de concepttestamenten had opgesteld, haar niet tot een ander oordeel brengen, verzoekt Y de rechtbank om een voorlopige getuigenverhoor te gelasten (art. 186 Rv). Y vermoedt dat stiefbroer X (verweerder) in bezit is van de officiële testamenten, dan wel op de hoogte is van deze testamenten, maar (een kopie van) de testamenten niet afgeeft. De rechtbank overweegt dat een verzoek tot een voorlopig getuigenverhoor in beginsel slechts wordt afgewezen als sprake is van misbruik van bevoegdheid, strijd met de goede procesorde of sprake is van een ander zwaarwichtig bezwaar of een gebrek aan belang (ECLI:NL:HR:2018:1433). Nu niet op voorhand duidelijk is dat eventuele vorderingen van verzoekster kansloos zijn, volgt de rechtbank stiefbroer X niet in zijn verweer dat het verzoek wegens gebrek aan belang of strijd met een goede procesorde moet worden afgewezen. De rechtbank wijst het verzoek toe.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 21-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2022:2369

Zaaknummer: procesrecht erfrecht

Rechters: E.J. Bellaart

Wetsartikelen: